

Vršovice 12.6.2011

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, vítám vás na bohoslužbě v Neděli svatodušní a zdravím vás apoštolským pozdravem: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Amen.

Píseň: 161 sl.1

Introit: Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho.
Ž 118,24

Píseň: 118 sl.1-5 Ó chvalte laskavého Pána

Modlitba: Pane Bože, děkujeme za tento Tebou oddělený den, kdy se smíme zastavit a uvědomit si, že Ti patříme. My osobně i celé stvoření. Že to Ty nás stále znovu povoláváš a přivádíš k sobě. Že to Ty nám nabízíš život a my jen můžeme v úžasu přijímat Tvoji lásku a milost. Že to Ty nás zachránil v Ježíši Kristu a otevřel jsi pro každého z nás i pro tento svět novou, svoji budoucnost. Děkujeme Ti za to. Děkujeme Ti, že si stále znovu smíme uvědomovat Tvoji přítomnost.

Děkujeme, že to vše si smíme připomínat při tak krásné příležitosti jako je křest. Kdy nejen Petr a Jan, ale i my všichni si smíme uvědomit zásadní význam vyznání Ježíše Krista jako Spasitele pro lidský život.

Prosíme, buď tu dnes s námi svým Duchem svatým, buď s celým svým lidem, který se schází po celém světě, aby Tě chválil a oslavoval.

Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá: S359

Čtení: Ez 37,1-14

Píseň: 442 Pane, dnešek je den chvály

Text: 2K 4,5-11.13-14

Haleluja. Hospodine, Ty Sesíláš-li svého ducha, jsou stvořeni znovu, a tak obnovuješ tvářnost země. Haleluja Ž 104,30

Údolí plné suchých kostí - obraz zmaru, který má před sebou prorok Ezechiel přitahoval a přitahuje čtenáře a posluchače. Každý si do tohoto obrazu promítáme svoje představy, svoje vidění světa. Ale jedno je společné - vidíme, že člověk nemá budoucnost.

A tato ztráta budoucnosti je spojena se vzdálením se Hospodinu. To je vyznání biblického člověka a pro nás téma k hluboké reflexi. Skutečně si to myslíme? Skutečně jsme přesvědčení, že člověk musí v životě vsadit na

konkrétní cestu a tou je pak určován jeho život? Tedy - že člověk neurčuje svobodně svůj život, ale je stále určován cestou, po které se vydal? Sázkou na konkrétní cestu, konkrétní síly v životě?

Biblický člověk vyznává, že to tak funguje. A konkrétně v textu z proroka Ezechiele - že cesta, na kterou vsadil, byla omylem a zmátla a zničila život celého společenství. A teď tu tedy stojí prorok, před očima obraz zmaru a má odpovědět na otázku, jestli je vůbec možné, aby byl tento obraz proměněn. Jestli má život budoucnost, i když je zjevné, že jsme se nechali určovat cestou, která vede ke smrti.

Odpověď je velice prostá a jediná možná: „Panovníku Hospodine, Ty to víš.“ Nikdo a nic jiného nemůže proměnit tento obraz zmaru v obraz života - než Hospodin.

A pak už začínají veliké divy, potvrzení pro všechny, kdo se strachují, že život už budoucnost nemá, že jej člověk definitivně zničil. Máme tu před sebou nové dílo stvoření. Duch Boží byl vdechnut člověku jako v onom dávném příběhu o stvoření a znovu vzniká život. Krásný obraz plný naděje. A do této chvíle prozářené radostí přichází slovo z dopisu apoštola Pavla do Korintu. A otvírá se tak před námi otazník. Skutečně platí, že Pán Bůh nenechá člověka zahynout? Skutečně platí, že život má budoucnost? Problém je, že naše zkušenost často vypovídá o něčem jiném. Že ten mohutný obraz proroka Ezechiele vnímáme izolovaně - a v tom případě pouze jako útěšnou pohádku. Izolovaný pohled nám totiž neodpovídá na otázku jaká je to Boží cesta. Jaké je to Boží stvoření. Co vlastně má budoucnost před Boží tváří? Do toho Ezechielova obrazu si totiž může promítnout každý, co chce. Izolovaně je to velice riskantní obraz.

A do těchto našich pocitů a zkušeností vstupuje apoštol Pavel se svým vyznáním a vnímáním života svého i života kolem sebe. Do těchto našich pocitů vstupuje apoštol jako naprostý realista. Ví o pochybnostech, ví o bolesti, ví o odmítnutí i o strachu z budoucnosti. Ale shrnuje to do konstatování, že tu nejde o zpochybnění faktu Božího jednání s člověkem. Apoštolova zkušenost víry, že Ježíš z Nazareta byl ukřižován, ale také vzkříšen není zpochybněna. To, o čem apoštol ví, je lidská slabost. Není nikterak útočný, nemluví o tom, jak jsme hrozní a jak bychom měli být dokonalí. Ne - on si prostě troufá pohlédnout na člověka takového, jaký je - slabý. Jako na toho, který dokáže veliké věci, ale zároveň dokáže selhat ze strachu, z únavy, ze slabosti. Tedy jako na toho, kdo nedokáže být cílem a normou cesty života. Ale - takovému člověku, nám, kteří jsme přirovnáváni k hliněným nádobám, je svěřena tak zásadní věc jako je evangelium. „Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána,

a sebe jen jako vaše služebníky pro Ježíše. Neboť Bůh, který řekl 'ze tmy ať zazáří světlo', osvětlil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově. Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás." Jsme velice křehcí - ale to nic nemění na tom, že evangelium existuje a je tou určující silou a my jsme tu proto, abychom o této síle podávali svědectví všem, kteří se lekají budoucnosti nebo ji chtějí násilně přetvářet k obrazu svému.

To je Pavlův pohled na člověka. Zároveň se však realisticky dívá i na svět kolem sebe. „Na všech stranách jsme tísněni, ale nejsme zahrnutí do úzkých; jsme bezradní, ale nejsme v koncích; jsme pronásledováni, ale nejsme opuštěni; jsme sráženi k zemi, ale nejsme poraženi. Stále nosíme na sobě znamení Ježíšovy smrti, aby i život Ježíšův byl na nás zjeven." Život, který se před námi otevírá v Bibli, není o lidských happy endech, není podle našich not, podle našich měřítek úspěšnosti - ať už v osobním nebo celospolečenském rozměru.

O tom svědčí kříž a vzkříšení Ježíše z Nazareta. „Stále nosíme na sobě znamení Ježíšovy smrti, aby i život Ježíšův byl na nás zjeven." Apoštol je přesvědčen, že v Ježíši z Nazareta je naše budoucnost. Bez kříže, bez Ježíšovy smrti bychom byli ve velkém nebezpečí nejrůznějších zkratk. Buď v poloze bezútěšné skepse nebo v iluzi, že život kolem nás funguje jinak. Že mocní nemají moc, že ji neumějí zneužít, že si neumíme, nedokážeme ublížit. A v těchto zkratkách bychom nedokázali být pomocí a povzbuzením těm, kteří ztratili schopnost vidět život - v jeho kráse i v jeho propastech.

Pomocí a povzbuzením, které rostou z jistoty víry, že uprostřed všeho, co zažíváme, platí, že vše, co Ježíš přinesl je reálnou nadějí pro tento svět. Láska a odpuštění, smíření, přijetí druhého člověka i odmítnutí všeho, co člověka ničí. Chcete-li - nejhlubší humanismus. Ale - v pokorném vědomí slabosti člověka a jediném zdroji života v Bohu. V jistotě víry ve vzkříšení. „ Ale máme ducha víry, o níž je psáno: 'Uvěřil jsem, a proto jsem také promluvil' - i my věříme, a proto také mluvíme, vždyť víme, že ten, kdo vzkřísil Pána Ježíše, také nás s Ježíšem vzkřísí a postaví před svou tvář spolu s vámi."

V této jistotě víry smíme přijmout ten krásný obraz proroka Ezechiele. V této jistotě se dnes smíme radovat z toho, že živý Bůh dává lidskému životu svoji budoucnost.

Amen.

Píseň: Přijď již, přijď Duchu Stvořiteli

Křest:

Představení křtěných: Milé sestry a milí bratři, členové církve Kristovy a tohoto jejího sboru ve Vršovicích, Petr Nesvadba a Jan Škrob požádali o křest v našem sborovém společenství. Staršovstvo se křtem velice rádo souhlasí. Kmotry jsou René Milfait a Jakub Ort.

Prosím vás, abyste předstoupili.

Slova ustanovení: Poslyšme slova ustanovení křtu svatého: „A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi veškerá moc na nebi i na zemi. Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, učíce je zachovávatí všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všecky dny, až do skonání světa.“ (Mt 28,18n)

Slovo o křtu: Křest je viditelné znamení základní události, ke které se vztahuje naše víra jako lidu Kristova. Znamení ukřižování a vzkříšení k novému životu Ježíše z Nazareta, našeho Pána. Jak vyznává apoštol Pavel: “Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom - jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce - i my vstoupili na cestu nového života.” Tak je Ježíš Kristus základem naší naděje nového, skutečného života. Vodou při křtu si tuto skutečnost připomínáme. Dnes chceme vyznat, že v Ježíši Kristu tato naděje platí i pro Petra Nesvadbu a Jana Škroba. I oni jsou povoláni k životu ve víře, lásce a naději. O tom nás jejich křest ujišťuje.

Otázka kmotrům: Nyní prosím René Milfaita a Jakuba Orta, kmotry Petra a Jana, aby vydali svědectví. Můžete dosvědčit, že jejich rozhodnutí je opravdové? Můžete-li, odpovězte ano.

Zároveň se vás ptám, chcete-li být Petrovi a Janovi posilou a svědectvím o Boží milosti v Kristu Ježíši? Chcete-li, odpovězte ano.

Křestní vyznání: Odpovězte nyní, Petře a Jane, na tyto otázky:

Věříš, že Pán Bůh na člověka nezapomněl, ale přišel i za Tebou v Ježíši Kristu? Že i pro Tebe má platnost Kristův kříž a vzkříšení? Jestliže ano, odpovězte každý za sebe: Věřím.

Přijímáš Ježíše Krista za Pána svého života? Jestliže ano, odpovězte každý za sebe: Přijímám.

Chceš být součástí společenství lidu Božího, chceš spolu se sestrami a bratry svědčit o tom, že Boží cesta v Ježíši Kristu je jedinou nadějí pro Tebe i pro tento svět? Jestliže ano, odpovězte každý za sebe: Věřím.

Otázka sboru: Sestry a bratři, chcete být společně v tomto společenství svědectvím o Boží milosti a lásce nejen Petrovi Nesvadbovi a Janu Škrobovi, ale všem, kteří přijdou do tohoto společenství?

Apoštolské vyznání víry: Vyznejme nyní svoji víru všichni společně slovy Apoštolského vyznání:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, ty dodnes svým slovem povoláváš k víře, jak jsme toho svědky při této sestře, která se k tobě hlásí. Prosíme, aby ses k její víře přiznal. Potvrď jí znamením křtu svatého, že jí jí pro svou oběť přijímáš za svou. Amen.*

Křestní akt:

Petře, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Jane, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Požehnání křtěnému: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. Amen.

Přijetí do církve: *Kurátor a kazatel podávají pokřtěným ruku.*

Sestra místokurátorka a já, jako kazatel tohoto sboru, dosvědčujeme vám řádné přijetí do společenství Kristovy církve. Mějte účast na slovu Božím, na stolu Páně i na všem životě sboru v následování Pána Ježíše Krista.

Předání křestního listu a Biblí.

Modlitba po křtu: Všemohoucí, nejmilostivější Bože, děkujeme ti, že jsi připojil Petra a Jana ke své církvi. Žehnej jim, dotýkej se jich svým svatým Duchem, bohatě je obdařuj svou milostí, aby vždy více okoušeli z dobrodiní našeho Pána, Ježíše Krista, v nějž byla vsazeni, a aby v něm zůstávali. Podpírej je v pochybnostech a pokušeních, vyzbrojuj k dobrému boji víry, k vítězné lásce, k neutuchající naději. Amen.

Píseň: 678 Jeden Pán, jedna víra

Vyznání vin: Pane, dnes jsme plni radosti. Ale i v této chvíli s vděčností přijímáme možnost přijít před Tebe, před svého Otce a odevzdat všechno, co nás trápí, co nás tíží, co nemůžeme unést. Uvědomujeme si, jak málo dokážeme porozumět zvěsti o Tvé milosti, jak málo ji dokážeme přijmout do svých životů a pak najednou zjišťujeme, že se neumíme přijímat navzájem. A Ty nás, Pane, přivádíš k sobě - i nás k sobě navzájem ve svém pozvání ke svému stolu. Děkujeme Ti, že si nemusíme na nic hrát a smíme Ti nyní vše vyznat.

Vyznáváme, že v tom nejsme lepší než ostatní lidé. Že spolu s nimi neseme vinu na bídě tohoto světa. Kdo tak spolu se mnou vyznává, společně vyznej: Vyznávám.

A přece zároveň vyznáváme, jak moc potřebujeme domov, který nám nabízíš. Jak moc se těšíme ke stolu, který jsi pro nás připravil. Přece před Tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechnen hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Směle nyní přijměme slovo milosti a potěšení:

Duch Boží je s tebou, chce ti přinášet posilu a jistotu, že láska, radost a pokoj Boží i odpuštění vin budou s tebou. Amen.

Pozdravení pokoje: O tuto naději Boží milosti se smíme navzájem podělit a podat si navzájem ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Píseň: S305 Spolu lámejme chléb na kolenou

Preface:

Děkujeme ti, všemohoucí Otče,
a chválíme tě

za tvé působení ve světě
skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Uprostřed rozděleného a znesvářeného lidstva
totiž vidíme,

že ty dáváš ochotu ke smíření.

Je to tvůj Duch, kdo se dotkl srdcí,
když nepřátelé spolu opět mluví,

protivníci si podávají ruce
a národy hledají cestu k sobě.

Je to tvé dílo, když ochota ke smíru
ukončuje spor,

odpuštění překonává nenávist

a místo pomsty přichází prominutí.

Proto tě neustále chválíme,

děkujeme ti

a připojujeme se ke chvalozpěvu nebeských chórů,

které volají bez konce:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé
slávy. Požehnaný, kerý přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech.

Slova ustanovení: Připomínáme si, co Bůh pro člověka vykonal. Vzdáváme
Bohu chválu, slavíme Kristovu památku, jak nám přikázal:

Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal
a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte
na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta
nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli pítí budete, na mou
památku.

Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, smrt Páně
zvěstujete, dokud nepřijde.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň

308

461

Pozvání: Neboť kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch? Právě tak nikdo nepoznal, co je v Bohu, než Duch Boží.

A my jsme přijali Ducha, který je z Boha, abychom poznali, co nám Bůh daroval. O tom i mluvíme ne tak, jak nás naučila lidská moudrost, ale jak nás naučil Duch.

Blahoslavení pozvaní k hostině Beránkově. Tak už nemeškej, a radostně pojď každý, kdo touží přijmout Boží pozvání k naději.

Přijímání: Společenství těla Kristova.

Společenství krve Kristovy.

Propouštění:

Ježíš nás ujišťuje: „Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši Otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“ J 6,47-51

Ježíš řekl: "Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den." J 6,53n

Ježíš mu odpověděl: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.

J 14,23

Píseň: 370 Jak čerstvých vod jelen žádá

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Jděte nyní a slovem i skutkem uvádějte ve známost evangelium a dělejte si starost o spravedlnost, lásku a pokoj.

Jděte v naději setkání s Ježíšem Kristem mezi nejmenšími z našich bratrů a sester

a žijte v naději Božího navštívení.

Požehnání: Ať vám milost dělá život krásným a bohatým před Boží tváří,
láska ať vás provází a hřeje
a ať vás brání před chladem a mrazem lidské zloby
a Boží pravda ať vám svítí na cestu, když se moci chopí tma. Amen.

Píseň: 171 Buď Pánu čest